Woensdag, 22 April 1942 DAGBLAD 59ste Jaargang, No. 3581

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel
fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Ass. Inc
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Chinezen-quaestie in de Curaçaose Staten: Bestuursgemachtigden verliezen het debat.

Geruchten van vrede uit Italië. Duitse troepen naar Noorwegen.

OOK AMERIKANEN GAAN DUITSLAND BOMBARDEREN.

Betrouwbare bronnen zeiden, dat de eerste eenheden van de Noordamerikaanse bommenwerpers, die zij aan zij zullen vliegen met de Royal Airforce, reeds naar Britse operatie-bases worden gebracht.

Zaterdag bevestigde Generaal George Marshall, het Noordamerikaanse stafhoofd, opnieuw, dat men besloten heeft zich te voegen in het offensief van Groot Britannië op de Duitse bases.

Londense luchtwaarnemers zeggen, dat zij thans elke dag verwachten de onderscheidingstekens van de Noordamerikaanse bombardements-vliegtuigen in de lucht te zien (Londen, (AP) 21.4).

VERSLAG VAN MARSHALL EN HOPKINS.

Een verslag dat beschreven werd als „interessant en bemoedigend" werd gegeven aan de leden van de Oorlogsraad voor de Stille Oceaan in het Witte Huis door Harry Hopkins, die de zending besprak, welke hij en Generaal George Marshall ondernamen naar Londen.

Leighton McCarthy, de Canadese Gezant in de Verenigde Staten en lid van de Oorlogsraad, zeide: „Ik geloof, dat wij het er allemaal over eens zijn, dat wij voortgang maken. Elkeen schijnt vrolijker gestemd".

De Britse Ambassadeur en Herbert Evatt, de Australische Minister van Buitenlandse Zaken, waren beiden van mening, dat het een „zeer goede" bijeenkomst was. Dr. T. V. Soong, de Chinese Minister van Buitenlandse Zaken, merkte op: „Wij maken voortgang" (Washington, (AP) 21.4).

ROOSEVELT CONFEREERT.

Roosevelt confereerde met den Russischen Ambassadeur Litvinov en vervolgens met den Chinesen Minister van Buitenlandse Zaken T. V. Soong en Generaal Khiung, Hoofd van de Chinese militaire missie.

Daarna kwam de Oorlogsraad voor de Stille Oceaan bijeen met den President, Lord Beaverbrook, Hoofd van de Britse Voorraadmissie, en Harry Hopkins, de Aviseur van den President over quaesties betreffende de steunverlening, gebruikten de lunch met den President.

Nadat Litvinov met den President geconfereerd had, deelde hij aan de pers mede, dat de voorraden van de steunverlening door de Verenigde Staten in toenemende mate in Rusland aankomen (Washington, (AP) 21.4).

VERKLARINGEN VAN OORLOGSPRODUCTIE- BAAS NELSON.

Getuigenis afleggende voor het Onderzoekingscomité naar de Defensie van de Senaat verklaarde Donald Marr Nelson, Voorzitter van de Oorlogsproductie-Raad, dat de Verenigde Staten een grote mate van oorlogsproductie hebben bereikt. Hij zeide: „Amerika, Engeland en Rusland produceren in veel grotere hoeveelheden de belangrijke oorlogsmaterialen dan onze as-vijanden." Verder zeide hij: „Wij hebben nog de reserve, welke door de aslanden werd opgebouwd, te overkomen, doch ik geloof, dat wij die binnen enkele maanden zullen overkomen." (Washington, (AP) 21.4).

STAF VOOR GECOMBINEERDE OPERATIES.

Anthony Eden verklaarde in het Britse Lagerhuis, dat Churchill het plan heeft goedgekeurd om een Staf te organiseren voor Gecombineerde Operaties.

De campagne voor een dergelijke Generale Staf welke Groot Britannië's leger, marine en luchtmacht zal omvatten als een reusachtige gevechtsgroep, ontwikkelde zich in invloedrijke Londense kringen, terwijl voortdurende nederlagen werden geleden in de oorlog in de Stille Oceaan. (Londen, (AP) 21.4).

EEN GUNSTIGE WENDING.

De Australische Minister van Oorlog Francis Forde zei in een redevoering te Rockhampton: „De oorlog is ten gunste van ons gekeerd en het naderende Geallieerde offensief zal een ontstellend schouwspel zijn. Wij zullen niet rusten voor wij op volle oorlogssterkte zijn en onze strijdkrachten volledig zijn uitgerust." Hij herhaalde zijn waarschuwingen, dat de Japanners Australië nog zouden kunnen aanvallen (Brisbane, (AP) 21.4).

FRANSE SCHEPEN AAN JAPAN OVERGEDRAGEN?

Een Vrije Franse zegsman deelde mede „berichten te hebben gehoord", dat de Vichy-Regering een aantal schepen, dat zich in Indo-China bevond, heeft overgedragen aan de Japanners en dat de Japanse onderhandelaars voor meer onderhandelen. Hij zeide, dat hij niet precies op de hoogte was van het aantal schepen of het tonnage, dat bij de overdracht betrokken was (Londen, (AP) 21.4).

Het State Department van de Verenigde Staten zeide geen bericht ontvangen te hebben, dat Franse vrachtschepen in de wateren van Indo-China aan de Japanners zijn overgedragen. Verschillende weken geleden bereikten berichten Washington, welke mededeelden, dat de Japanners met de Fransen onderhandelden omtrent de overdracht en het State Department deelde toentertijd aan Vichy mede, dat een dergelijke regeling in de ogen van de Noordamerikaanse Regering een doeltreffende hulp aan den vijand zou zijn. De autoriteiten zeiden, dat sedertdien geen bericht op het State Department ontvangen werd, dat de transactie in feite heeft plaats gehad (Washington, (AP) 21.4).

WIL JAPAN NU VREDE?

De radio van Tokio zond een Domeibericht uit, volgens welk Toyohiko Pagawa, de meest beroemde der Japanse Christelijke leiders, zou hebben verklaard, dat door de Japanse Christenen „dagelijks gebeden wordt voor een spoedige beëindiging van de oorlog en het herstel van de vrede over de gehele wereld."

Het doel van de uitzending is duister, doch het zou kunnen zijn, dat deze het begin is van een Japans vredesoffensief. Bekwame waarnemers hebben voorspeld, dat Japan met een vredesbeweging zou kunnen beginnen zodra het de gebieden had veroverd, die het in Azië wilde hebben. (New York, (AP) 21.4).

LAVAL IN PARIJS.

Een bericht uit Vichy deelt mede, dat Laval in Parijs gearriveerd is en morgen naar Vichy zal terugkeren. Laval had een onderhoud met Graaf Fernand de Brinon, Staatssecretaris van de nieuwe Regering, Marcel Déat, Leider van de collaborationistische Nationale Populaire Partij, Admiraal Jean Bard, Hoofd van de Parijse Politie, en Georges Scapini, den Fransen Gezant voor oorlogsgevangenen in Duitsland (Londen, (AP) 21.4).

GEHEIME ZITTING VAN HET BRITSE LAGERHUIS.

Eden deelde aan het Lagerhuis mede, dat deze week een geheime zitting zal worden gehouden om te debateren over de oorlogssituatie. Eden zeide, dat Churchill nog niet besloten heeft of hij een radiorede zal houden volgens de lijnen van zijn verklaring voor het Lagerhuis. (Londen (AP) 21.4).

Het nieuws van vandaag.

De sneeuw in Rusland is aan het smelten. In het Noorden is het nog hartje winter. Maar in de buurt van de Caucasus is het zelfs al warm. In de Oekraïne is de grond aan het ontdooien, hetgeen een oneindige modderpoel oplevert. Teneinde enig idee te krijgen van een Russische heirweg behoeft men niet ver te gaan. De gemeenste cunucu-weg op Curaçao is een ideaal vergeleken bij wat in Oost-Europa voor wegen doorgaat. Tevens komen reeds berichten binnen, die zeggen, dat de Duiters op het punt staan tot heviger actie over te gaan, en ten tweede, dat de Russen op alle mogelijkheden zijn voorbereid (blz. 1). Het ziet er inderdaad naar uit, dat de hevige actie der Duitsers in achterwaartse richting zal zijn. Het ziet er althans niet naar uit, dat de Duitsers nog in de geboorteplaats van Stalin in de Caucasus zullen bereiken. Nieuwe overwinningen worden nog elke dag van het Russische front gemeld. En zoals ieder weet, dat zijn overwinningen voor ons, voor de geallieerden (blz. 1).

Vreemde geruchten van vrede gaan over de wereld. In dit nummer wordt er over gepubliceerd. Onder het „Nieuws van Overal" staan berichten uit Londen en Ankara, die enig licht werpen op de situatie in Italië. Wrevel over Mussolini, herniewde liefde voor het koningshuis, het Huis van Savoye, dat wellicht het meest geliefde vorstenhuis ter wereld is, gebrek aan eten (blz. 1). Lege magen hebben al vaker tot opstand geleid. Uit New York kwam bovendien een merkwaardig bericht, een gepubliceerd op blz. 3, over een Cristelijke actie in Japan, die uitgelegd kan worden als een vredesoffensief, zo zegt en niet ten onrechte, dat Japan tot vrede geneigd zou zijn, zodra het alles had, wat het in Azië wilde hebben (blz. 1). De geruchten lijken ons op grond van andere berichten nog tamelijk praematuur.

Een invasie op het vasteland van Europa is reeds vaker voorspeld. Wat er van waar zij, is momenteel niet te beoordelen, doch wel dient te worden gewezen op het zenden van nieuwe Duitse divisies naar Noorwegen. Het schijnt, dat alles daar enorm versterkt wordt (blz. 1).

In Brits Indië wordt de toestand iets rooskleuriger, omdat er een vloot op weg is rond Kaap de Goede Hoop (blz. 1). Misschien had de Australische minister Forde geen ongelijk, toen hij verklaarde, dat thans de oorlog ten gunste van ons gekeerd is. Het is dan echter zaak, ook de waarschuwing, die in Forde's rede was vervat, niet over het hoofd te zien.

Gisteravond werd te Willemstad een van de meest sensationele vergaderingen van de Staten gehouden over de Chinezen-quaestie. Reeds in het begin van de debatten was de zaak eigenlijk opgelost en bleek, dat de schuld bij de overheid zit, toen Kolonel van Asbeck zeide, dat men vanwege het grote aantal „onwillige zeelieden" maar niet de voorgeschreven procedure van het Publicatie-blad had gevolgd, doch op een enig inzicht te werk was gegaan. Hierop grepen hem natuurlijk de juristen Desertine en Gomez.

De andere Bestuursgemachtigde Van der Laan, deed toen pogingen deze blunder te redden, doch werd daarbij lam gedebatteerd door Gomez. Hij vond het toen maar beter om na het betoog van Gomez sluiting van de zaak voor te stellen. Het verslag staat op blz. 3 en 4.

Een telegram over de zitting des Krijgsraads te Oranjestad staat op blz. 3.

CRIPPS BIJ CHURCHILL.

Sir Stafford Cripps, die pas uit Brits Indië terugkeerde, confereerde heden met Premier Winston Churchill (Londen, (AP) 21.4).

WAVELL RICHT ZICH TOT DE BRITS INDIERS.

In een radiorede tot Brits Indië verzekerde Generaal Wavell de Indiërs: „Gij hebt aan Uw zijde 4 der taaiste en meest verdragende rassen ter wereld: de Britten de Chinezen, de Russen en de Amerikanen."

Hij waarschuwde de Indiërs dat „het ogenblikkelijke gevaar de luchtaanval is", doch voegde daaraan toe, dat de Japanners niet in staat zouden zijn de Indische steden te bombarderen op enige schaal, die de intensiteit of duur van de Duitse aanvallen op Groot Britannië of van onze luchtaanvallen op Duitsland benaderen".

Wavell zeide, dat de luchtverdediging van Indië dagelijks krachtiger wordt. Hij zeide, dat Indië zich gesteld ziet voor een werkelijk, doch minder direct gevaar van land- en zee-invasies en voegde daaraan toe: „Indië zal worden verdedigd door een machtige luchtmacht, die de vijandelijke schepen zal aanvallen, wijl zij naderen en op het land door een strijdmacht, die zich zal concentreren tegen elk dreigend punt. Ik kan u met vertrouwen geruststellen over de qualiteit van de troepen, die Indië verdedigen. Ik kan u zonder enige aarzeling verzekeren, dat de uiteindelijke overwinning tegen de wreedheid en agressie van de asmogendheden buiten alle twijfel is."

Wavell zeide, dat de mogelijkheid van landingen aan de Indische kust duidelijk is, „tot de Verenigde Landen een zeemacht hebben om de Japanners te verdrijven uit de Indische Oceaan: een tijd, die misschien niet zo ver meer is."

Hij verklaarde niet de bedoeling te hebben de onmogelijke taak te ondernemen om de gehele Indische kust te versterken of te bezetten. In plaats daarvan zullen strijdkrachten, die in staat zijn zich snel naar de punten van gevaar te begeven, worden ontwikkeld (New Delhi, (AP) 21.4).

NIEUWE DUITSE DIVISIES IN NOORWEGEN.

Het Noorse Telegraafagentschap meldde de aankomst in Noorwegen van verschillende nieuwe Duitse divisies, waaronder pantsereenheden, als een voorzorgsmaatregel tegen een mogelijke Geallieerde invasie. Gemeld wordt, dat het schiereiland Bodo is veranderd in een fort. Alle mogelijke landingsplaatsen zijn gebarricadeerd met gewapend beton en prikkeldraad.

Hieraan werd toegevoegd, dat „waanzinnige pogingen" worden gedaan om de Noordelijke spoorlijn van Mosjoen tot Bodo uit te breiden. In de Noorse steden aan de Westkust werden de laatste tijd honderden mannen van de dienstklassen gearresteerd in een poging de opkomende vloed van weerstand tegen de nazies te stuiten (Londen, (AP) 21.4).

NIEUWE RESERVES VOOR DE RUSSEN.

„Rode Ster" zeide, dat „nieuwe reserves" om de Russische legers te steunen in het Westen, „stromen naar het front". Het blad beschreef de wegen, die leiden naar de frontlijnen als „vol van marcherende compagnieën, samengesteld uit mannen, die in verschillende mate ondervinding in de strijd hebben opgedaan. Het nieuwsblad drong aan op uiterst strenge maatregelen tegen lafaards, paniek verwekkers en défaitisten" en zeide, dat de politieke commissarissen van het leger „de eerste mannen moeten zijn, die moeten zorgen voor de gevechtsgeest onder de nieuwe versterkingen".

„Rode Ster" bevatte een artikel van een guerilla-krijger, genaamd Arkadi, die verklaarde, „dat de dag niet ver mee is waarop het Rode leger Pskov zal bevrijden uit de ketenen, die op de stad werden gelegd door de Hitlergangsters. Pskov ligt aan het Noordwestelijke front nabij de grens van Estland en was een basis voor de legers van Alexander Nevsky, die de Scandinavische en Duitse invallers in de dertiende eeuw versloeg (Kuibysjev, (AP) 21.4).

EEN IMPRESSIE

Het was den Procureur Generaal, die als Bestuursgemachtigde gisteravond de sensationele vergadering van de Staten bijwoonde, vooral in het begin zichtbaar moeilijk te verkroppen, dat hij zijn geliefde afrem- en onderdrukkings-apparaat, de censuur, niet in werking kon stellen. Er is echter nog een heel klein stukje gronds op Curaçao, waar het idee van vrije meningsuiting, van democratie, nog gehandhaafd wordt. Dat stukje is de Statenzaal. Overal daarbuiten is het een staat van semi-dictatuur, uitgeoefend door noofdambtenaren. Maar zoals bekend, heeft de Heer van der Laan iets over zich, dat de mensen voor hem inneemt. Hieraan is zeker voor een goed deel te danken, dat er niet nog meer conflicten zijn dan er nu reeds zijn, en dat vele van de conflicten door het tact van den Procureur Generaal tot een oplossing komen. Terecht zegt de volksmond van onzen P.G., dat hij een „gladde jongen" is.

Hoe het ook zij, nadat de zichtbare nijdigheid van den P.G. een uitlaat gekregen had in zijn driftige uitroep van protest over het gebruik van het woord concentratie-kamp, was zij ook bedaard. Nadien was de P.G. niet alleen zichzelf meester, maar beheerste hij bovendien de gehele situatie. Dit was dan ook zeker de reden, dat de meeste debaters zich met een kluitje in het riet lieten sturen. Inderdaad, wie met den Heer van der Laan debatteert heeft een kwade partij. Is de overwinning, die de Statenleden gisteravond behaald hebben, dan ook een succes; zeker is wel, dat hadde de A.M.C. niet een blunder gemaakt door zich op het gladde ijs van de rechtswetenschappen te begeven, de vergadering niet zo spoedig tot een einde zou zijn gekomen als gisteravond het geval was.

Voor de vergadering was een belangstellend publiek opgekomen in zulk een getale, dat wij niet geloven ooit zulk een publiek op de tribune, in de portalen, gangen, deuropeningen te hebben gezien, zelfs niet bij de behandeling van de begroting. Terloops kan worden opgemerkt, dat men ook de plaatsen bezet had, die voor de leden van de pers zijn en blijven gereserveerd. Het is goed, dat het publiek wete, dat men deze plaatsen ook na de aanvang der vergadering niet mag bezetten. Het was de Heer Griffier, die zo welwillend was de plaatsen weer vrij te maken. Toen evenwel de Vader der Kranten, die in verband met een door hem gehouden radio-rede eerst veel later ter plaatse arriveerde, een perszetel wilde bezetten, was en bleef deze bezet door iemand uit het publiek. Reeds is bekend, dat er maatregelen zijn getroffen om deze ongerijmdheden te voorkomen.

Voor verschillende Statenleden was de avond van gisteren hun debuut. Het ziet er inderdaad naar uit, dat de komende zitting van de Staten een levendiger beeld zal vertonen dan de verlopene. Op enkelen na hebben alle Statenleden vragen gesteld. En onze nieuwe Statenleden hebben reeds terstond succes gehad.

Het was de Heer Römer, die het woord concentratie-kamp gebruikte, waarover de Heer van der Laan woedend opstoof met de uitroep: Ik protesteer tegen het gebruik van dat woord, mijnheer de voorzitter! Hierna keek de Bestuursgemachtigde triomfantelijk rond. Misschien omdat hij voor het eerst in de Staten sprak, liet de Heer Römer zich uit het veld slaan. Want is een concentratiekamp niet een kamp, waar men van zijn vrijheid beroofd wordt, waar men getergd wordt, waar men van contact met een raadgever verstoken is, waar men met mitrailleurs bewaakt wordt, waar men slecht eten krijgt, waar men zonder vorm van proces heen gesleurd wordt? Dit is ongetwijfeld een concentratiekamp en zonder dat wij dan ook dit woord willen gebruiken, laten wij het publiek maar een vergelijking trekken.

De Heer Ellis toonde zich een spreker, die zowel door zijn postuur als door zijn voordracht indruk wekt. In het verslag van de Statenvergadering kan men de 8 vragen van den Heer Ellis lezen. Hij las ze voor, langzaam, zonder zucht naar sensatie, maar daarom juist te striemender. Een gemompel van verontwaardiging ging door de rijen op de tribune: de Statenleden bogen zich naar elkander, toen rustig en bezadigd de vragen elkander opvolgden: is er in de rug geschoten? Werd er geschoten op reeds ter aarde gevallen mensen?

Hier konden zelfs de Bestuursgemachtigden, die de vergadering van begin tot einde tracteerden op hun onderling gegrinnik, niet meer grinniken en onthutst keken zelfs zij.

Men had toch zeker mogen veronderstellen, dat alle aanwezigen in de Statenzaal, de Heren Leden, de Bestuursgemachtigden en het Publiek zich ernstig zouden gedragen, toen er debat was over een zo trieste aangelegenheid, waarbij 12 mensen het leven lieten.

De situatie werd nog ernstiger, toen de beantwoording kwam en Kolonel van Asbeck het eerst het woord voerde. Hierbij bleek al terstond, dat Kolonel van Asbeck ook hier weer een veel royaler standpunt inneemt dan wij tot nu toe van Bestuursgemachtigden gewend zijn. De tegenwoordige A.M.C. is ook voor de pers een soepel mens, met wien te praten valt, en die zo optreedt, dat men van zijn optreden bijna niets merkt. De Heer van Asbeck gaf een uiteenzetting en vermeldde alle feiten stuk voor stuk. Voor deze openbaarheid moet men dankbaar zijn, omdat het gebruik wil, dat de Bestuursgemachtigde de boot met kluitjes in het riet sturen. Moet men hier dankbaar voor zijn, het gehele auditorium werd vervuld van afgrijzen over de willekeur waarmede men tewerk is gegaan. Er ontstond beslist stemming, toen Meester van der Laan bleek slechts op twee manieren te kunnen antwoorden: a) door te zeggen, dat hij geen antwoord wist, 2) door met een vriendelijk gebaar en gebruik makend van zijn onvergelijkelijk talent de vraag af te wimpelen onder een stortvloed van woorden over ... iets anders. Alle Statenleden lieten zich hierdoor van de wijs brengen. Het was de meesterlijke Gomez & Desertine, die tenslotte het pleit won.

Desertine het eerst door zijn redevoering, die een donderend applaus oogstte van de publieke tribune (onder

het applaus was er uitwendig aan Van Asbeck niets te zien. Van der Laan flikkerflonkerde met zijn ogen).

Gomez die ten einde zijn peroratie hield en met kalmte en talent zijn herhaald „vast staat dat", „vast staat dat" naar de Bestuurstafel slingerde en hierin de feiten onweerlegbaar opsomde, zodat aan Bestuursgemachtigde Van der Laan niets anders overbleef dan staking van het debat te vragen.

Gomez was scherp, was juridisch, was de Meester toen hij met een glimlach het betoog van Van Asbeck ineen deed storten. Toch kreeg Gomez geen ovatie. Ten eerste omdat zijn betoog te zwaar was voor het algemene publiek, maar ten tweede — dit mogen meer Statenleden zich aantrekken — omdat zijn woorden voor een groot gedeelte onverstaanbaar waren. Dit is niet het gevolg van het feit, dat hij toevallig met zijn rug naar de publieke tribune stond, want Ellis, die in dezelfde houding stond, was wel te verstaan.

Verloren ging zodoende het moment, toen Gomez opmerkte, dat er hier sprake was van „onwillige zeelieden, die later ongewenste vreemdelingen werden of beter ongewenste geallieerden", aldus de spreker, die er bijvoegde dat hij dit niet zeide om stemming te kweken, hetgeen overbodig was, want die stemming was er al sedert Desertine gesproken had.

Desertine had de vinger op de wonde gelegd, door te wijzen op het gebrek aan tact bij het Bestuur, dat altijd en overal weer opnieuw blijkt. Niet daarom, maar om de hartelijke wijze, waarop dit Statenlid over onze geallieerden sprak, had hij een welverdiende ovatie in ontvangst te nemen.

De tweede ovatie kreeg Plantz, die er op wees, hoe merkwaardig het is niet van opsluiting te mogen spreken, wanneer een aantal mensen achter prikkeldraad zit en er niet uit mag. Ook hij kreeg een welverdiende ovatie van het publiek, waartegen de voorzitter hamerend protesteerde, hetgeen hij met een bedreiging van ontruiming van de publieke tribune onderstreepte. Inderdaad het doen blijken van goed- of afkeuring door het publiek behoort niet thuis in een Statenvergadering. Het is dan ook de eerste maal in de lange tijd, dat wij Statenvergaderingen bijwonen, dat er geapplaudiseerd werd. Ten hoogste hoort men eens een zucht, een kuchje. Een applaus, dat het gehele stadhuis doet daveren was een nieuwe vertoning op Curaçao. Zonder het goed te praten, is het evenwel juist te wijzen op het feit, dat geen van de Statenleden de zuiver menselijke zijde van de quaestie belichtte. Dit deed toen het publiek.

Den Heer van der Laan prikkelde dit herhaalde applaus danig. Geen censuur was mogelijk. Zodanig kookte de P.G., dat hij zijn boekje te buiten ging en interrumpeerde: Gooi ze er toch uit! Zoals men weet, hebben Bestuursgemachtigden dit niet te zeggen, eventjes, voor enkele momenten zijn hoofdambtenaren geen dictatortjes meer.

Maar den Heer van der Laan wachtte nog meer.

Hij was namelijk de derde, die een ovatie in ontvangst had te nemen. Dat was een pover applausje van één man. Toen de Bestuursgemachtigde van der Laan zijn rede gehouden had, werd hij toegeklapt door ...... zijn medegemachtigde Van Asbeck. Niemand, niemand stemde in. Deze hartelijkheid tussen de beide gemachtigden, was werkelijk ontroerend.

Een menselijke zijde van de zaak belichtte ook de Heer Eman, die voor het eerst de Statenvergadering bijwoonde. Hij had het over de voorwaarden, waarop deze Chinezen werken. Hij gewaagde daarbij van de Lago, hoe de sociale voorziening daar beter geregeld is. „De directeur van de Lago is een gentleman," aldus Eman, waarop Voorzitter Winkel hamerend protesteerde......

Juist voor het einde der vergadering bracht de Heer Martijn een oud, maar altijd nieuw onderwerp ter sprake: de censuur. Reeds door puntige gezegden had Martijn bij de eerste discussies al een protest van den A.M.C. uitgelokt, door erop te wijzen, hoe het prestige van Curaçao geschaad werd door het gebeurde. Ad rem als steeds diepte Martijn als bewijsstuk opeens een nummer van het gestencilde blaadje „Force" op uit zijn zak, waarover in het verslag geschreven wordt. De situatie was inderdaad pijnlijk. Weerlegging was ook hier weer uitgesloten. Toen viel de Bestuursgemachtigde maar op een woord en protesteerde heftiglijk tegen het woord „bezettingsleger", dat inderdaad onjuist was, maar waarop Martijn zo handig pareerde, dat de situatie aan de Bestuurstafel nog wanhopiger werd.

Wij hebben gemeend aan de historische vergadering van de Staten van gisteravond meer publiciteit te moeten geven dan gewoonlijk het geval is. De ontstemming, die hier groeiende is tegen de bestuursorganen — zonder daarbij ooit bepaalde personen als mens te willen treffen, hetgeen ons in de voorgaande impressie heel verre ligt —, is hierbij nog weer eens extra naar voren gekomen.

Wij bedoelen met deze impressie geen beschouwing over de zaak te geven. Wij geven slechts een impressie. Een impressie die zal blijven.

Curaçao.

DE KRIJGSRAAD OP ARUBA.

Amigoe-man Fernand Lucien de Rooy telegrafeert uit de zittingszaal:

Amigoe Curaçao.

Getuige van der Spek zegt alles wat in Beurs gestaan heeft kan 100% weerlegd worden.

Krijgsraad gehoord getuige Van der Spek Hamelers Schram de Jongh ontkennen bewering beklaagde stop vooral Klip buitengewoon onmilitair gedrag stop volgens brief Lago ontslagen zonder invloed van officieren stop president zegt verslag Beurs slecht stop voortzetting zaak 14 uur.

ORA PRO PACE.

Men schrijft ons:

Zijne Hoogwaardige Excellentie Monseigneur Verriet heeft zich bereid verklaard het Directeurschap van de vereniging „Ora pro Pace" te aanvaarden.

De aanbidding wordt gehouden iedere Donderdagmiddag van 17.15 tot 18.15 in de kapel van het St. Martinusgesticht.

Op voorstel van den Directeur zal „Ora pro Pace" zich na de oorlog aansluiten bij de Vereniging der Eeuwigdurende aanbidding in Nederland.

Als prefecten traden af Mevr. Ellis Penn, Mevr. E. van de Laarschot en Mevr. Babs Smeets-Heufke, daarvoor in de plaats zijn gekomen de dames Mevr. C. Weeber-Pinedo, Mevr. Martijn-Kloppenburg en Mevr. van de Veen Zeppenfeldt.

Het aantal leden bedraagt 110.

Uit de leden heeft zich een koortje gevormd onder leiding van Mej. A. de Lannoy. Een biezonder woord van dank aan de Eerwaarde Zusters van het St. Martinusgesticht is hier zeker op zijn plaats, daar zij zo vriendelijk waren haar kapel ter beschikking te stellen, alsmede haar organiste.

De zusters van Habaai sloten zich spontaan bij „Ora pro Pace" aan en zullen op hetzelfde uur een aanbidding houden in haar eigen kapel.

Moge dit goede voorbeeld veel navolging vinden!

Nieuwe leden kunnen zich steeds opgeven bij de secretaresse Mevr. M. van Boven-Heufke, Plantersrust 7, Tel. 1946.

Donderdag as. zal Zijne Hoogwaardige Excellentie Monseigneur Verriet om 6 uur een H. Mis opdragen in de kapel van het St. Martinusgesticht om Gods zegen af te smeken voor de vereniging „Ora pro Pace"; op deze dag zal tevens 's middags op het reeds genoemde uur de eerste aanbidding gehouden worden.

De vereniging stelt zich onder de bescherming van de H. Filomena.

CHINESE GEZANTEN OP DE HOOGTE GESTELD.

Gisteren meldden wij, dat de Chinezen zich in telegrafische verbinding gesteld hadden met hun Consul op Trinidad om een uiteenzetting te geven van de gebeurtenissen, die zich afspeelden in het concentratiekamp voor Chinezen alhier.

De Consul van Trinidad heeft zich hierop telegrafisch gewend tot de Chinese gezanten te Londen en Washington. Deze zonden nog geen nader bericht terug.

DE HEER SPROCKEL ZIEK.

De Voorzitter der Staten John Horris Sprockel kon gisteravond zijn functie niet waarnemen.

De Ondervoorzitter heeft toen gepraesideerd. De Heer Sprockel was Maandagavond bij de afdelingsvergaderingen al ziek: griep en een ontsteking in de mond. Gisterenavond was de koorts boven de 38°. De Heer Sprockel zal zeker nog enige dagen het bed moeten houden.

OPOE WAS ER WEER.

Gisteren meende amechtige Opoe Beurs haar zedepreken te moeten overlaten aan twee harer kleinzonen. De eerste kleinzoon begon onder het kopje „Nonsens" enige rectificaties aan te brengen in de verslagen, die wij gaven over de Beschieting van Bullenbaai en de Opstand der Chinezen. Deze rectificaties heeft deze kleinzoon in ons blad ook kunnen lezen en wij begrijpen zijn bedoeling helemaal niet. De lezers van de Amigoe hebben toch niets aan een rectificatie van een Amigoe-bericht in de Beurs! Waarom stuurde kleinzoon ons deze rectificatie niet? Dat is toch een heel gewone beleefdheidsvorm. Ook Opoe Beurs zelf weet toch wel, dat het een journalistiek gebruik is geen „Ingezonden Stukken" op te nemen, die reageren op een verslag in een andere courant. Ook wij hebben verschillende malen een Ingezonden stuk geweigerd als een zaak de Beurs betrof en daar wij de Beurs hiervan in kennis stelden, meenden wij op collegialiteit te mogen rekenen. Opoe moet in aftandsheid de lessen harer jeugd niet vergeten.

De tweede kleinzoon zalft over de dienende plicht van de pers. Hij verwijt de Amigoe de gemoederen onnodig te verhitten. Dit druist in tegen het algemeen belang. Hij laakt het in de Amigoe, dat hij felle critiek geeft op de Overheid enz.

Het devies „Eendracht maakt macht" moet geen leuze zijn. Dit schoon stukje proza van kleinzoon staat buiten alle realiteit en wijst op een mentaliteit, die de doofpot liever heeft dan het levend vuur, dat brandt maar ook zuivert. Inderdaad, de pers heeft een dienende taak. De taal namelijk om de rechtvaardigheid te dienen. Niet alles, wat de Overheid doet, is goed. En het felst zijn wij gekant tegen het censuur-apparaat, dat iedere critiek op de overheid afremt en nog wel met willekeur.

Een overheid, die haar plicht doet, behoeft de critiek niet te schuwen. Ieder Bestuur maakt fouten en niemand zal het onmogelijke eisen, ook niet van het Bestuur.

Eendracht maakt macht. Inderdaad. Maar niet een uiterlijke, schijnbare eenheid. Het moet een krachtige, innerlijke eenheid zijn en deze kan slechts ontstaan door eerlijk met elkaar om te gaan. De Amigoe tast de eerbied voor het gezag niet aan, als hij opkomt voor de democratische beginselen, maar wel tast het gezag zichzelf aan, als het zich in hoogmoed boven alles verheft.

Het Bestuur heeft een dienende taak, ook al is uit noodzaak zijn macht uitgebreider dan ooit.

De kleinzoon van Opoe Beurs heeft een mentaliteit, die hem wel de overgrootvader kon doen zijn van Opoe Beurs zelf. Laat het oude mannetje zich niet te zenuwachtig maken; wanneer er onrust onder de bevolking is, dan komt dat niet van ons, die slechts uiting geven aan de rechtvaardige grieven, maar dan komt die van de Overheid, die de grieven niet zien wil.

Opoe Beurs had beter haar kleinzonen maar niet aan het woord moeten laten, want heus de familie is er niet beter van geworden.

DE GOUVERNEMENTSMIDDELEN.

Aan belastingen in Maart werd ontvangen ƒ 640.662.— tegen ƒ 574.404.— in Maart 1941, terwijl $^1/_{12}$ der raming is ƒ 1.005.056.

De overige inkomsten bedroegen ƒ 334.695.— tegen ƒ 319.959.— in Maart 1941, terwijl $^1/_{12}$ der raming is ƒ 446.686.—.

In totaal werd over de eerste drie maanden van 1942 ontvangen ƒ 3.526.253.— tegen ƒ 2.608.259.— in 1941, terwijl $^3/_{12}$ van de raming bedraagt ƒ 4.355.226.—. De middelen zijn dus ruim ƒ 800.000.— onder de raming gebleven.

EEN NIEUWE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN?

In het Publicatieblad No. 75 van dit jaar, gedateerd 14 Maart 1942 dat handelt over het Koninklijk Besluit van 3 Januari 1942, houdende bepalingen tot het doen uitoefenen van rechten voortvloeiende uit gerechtigd of deelgerechtigd zijn in nalatenschappen door de Commissie Rechtsverkeer in Oorlogstijd.

Dit Koninklijk Besluit werd letterlijk overgenomen uit Staatsblad 1942 No. C. 2.

Mede-ondertekenaar is de Minister van Buitenlandse Zaken, niet zoals men verwachten zou, C. N. van Kleffens, doch E. Michiels van Verduynen.

Een inderdaad vreemd geval. Er heeft toch geen cabinetswisseling plaats gehad? Zelfs tekent E. Michiels van Verduynen niet ad interim.

Zo het, wat wel het geval zal zijn, een vergissing is dan blijft het toch een vreemd geval dat noch in Londen noch hier noch elders deze fout ontdekt is.

Het Koninklijk Besluit is getekend 3 Januari 1942.

In 3 maanden tijds werd deze fout niet hersteld.

NOENMAAL TEN GOUVERNEMENTSHUIZE.

Ten Gouvernementshuize is gisteren een noenmaal gehouden, waarbij behalve Zijne Excellentie de Gouverneur, Mevrouw Wouters en Mejuffrouw Wouters aanzaten: de adjudant van den Gouverneur; Kapitein ter Zee C. J. Baron van Asbeck; Mr. J. C. Panthaleon baron van Eck; de heer en mevrouw Dr. D. Ysselsteijn; Mr. H. Hoogeveen; de heer en mevrouw A. van der Sar; de heer en mevrouw G. de Beaufort; de heer en mevrouw L. Langeveld; mevrouw E. van de Laarschot; de heer en mevrouw Mr. E. Elias en de heer J. Diemont.

APOTHEKEN.

Deze week hebben de volgende apotheken de Zondag- en nachtdiensten:

Otrabanda: Del Pueblo.
Punda: Juliana.

Het conflict der Chinezen in de Staten.

Gisteravond vergaderden de Staten van Curaçao om verschillende vragen aan het Bestuur te stellen betreffende het zo betreurenswaardig verloop van het conflict der Chinezen met de directie van de C.S.M.

Voorzitter John Horris Sprockel was wegens ziekte verhinderd de vergadering te leiden en derhalve trad de Ondervoorzitter **Carel Nicolaas Winkel** op als leider van de vergadering.

De Heer Winkel begon er mede te zeggen, dat de ernstige gebeurtenissen, die zich de laatste dagen afgespeeld hebben, de Staten genoopt hebben enige vragen te stellen aan het Bestuur. Dit klemt te meer daar gezegd wordt, dat zowel de Algemeen Militair Commandant als het Openbaar Ministerie deze opsluiting niet bevolen hebben en dat de Chinezen ook niet opgesloten zouden zijn als ongewenste vreemdelingen. De Staten hebben het Bestuur er dan ook van op de hoogte gesteld, dat zij twee vragen wilden stellen, nl.

1. Krachtens welke bepalingen werden de Chinezen opgesloten?

2. Welke autoriteit plaatste de Chinezen in het kamp?

De Heer Winkel hoopt, dat de Bestuursgemachtigden, de Algemeen Militair Commandant en de Procureur Generaal, helderheid zullen kunnen brengen in dit zo droef gebeuren.

Uiteenzetting van den A.M.C.

Hierop neemt de Algemeen Militair Commandant, **Carel J. Baron van Asbeck**, het woord, om in een chronologisch overzicht de feiten duidelijk uiteen te zetten.

Op 24 Februari manifesteerde zich bij de schepelingen en in het biezonder bij de Chinezen de onwil om te gaan varen. Er werden toen alle pogingen in het werk gesteld om de Chinezen te bewegen toch te gaan varen. Met de hulp van den Chinesen Consul uit Trinidad trachtte men een oplossing te vinden, doch niets werd bereikt. Alles stuitte af op de onwil der Chinezen, aldus de A.M.C. Vooral met het oog op de gevolgen voor andere schepelingen was het niet wenselijk de Chinezen met fluwelen handschoenen aan te pakken. Door pressie moest getracht worden te verkrijgen, wat men door overreding niet bereiken kon.

Op 13 Maart werd namens mij door de politie een 18-tal Chinezen gevorderd te gaan varen. Toen zij weigerden, werden zij overgebracht naar het kamp van de C.P.I.M., omdat het kamp voor de onwillige schepelingen in gebruik was bij de schutters.

Op 19 Maart kwamen alle Chinezen bij het politiebureau, waar zij door luitenant ter Zee Willemse gesommeerd werden te gaan varen. Toen zij weigerden, werden zij dezelfde dag in het kamp opgesloten. Hierdoor kwam de zaak voor onwillige schepelingen anders te liggen. Dit was niet meer één op zich zelf staand geval, doch een massa. Daardoor kon de procedure, zoals die is vastgesteld voor onwillige schepelingen in het desbetreffende publicatieblad niet gevolgd worden. De C.S.M.-directie werd nu, doordat deze gang van zaken niet afgehandeld kon worden, als werkgeefster van onwillig personeel belast met de verzorging daarvan.

Opzettelijk werd van verdere actie afgezien. Oorspronkelijk werden zij echter als onwillige schepelingen op mijn orders gevangen gezet.

Uiteenzetting van den P.G.

Hierop neemt de Procureur Generaal, **Meester Thijs van der Laan**, het woord. Hij zegt, dat aan de uiteenzetting van den A.M.C. weinig is toe te voegen. Overbodig is het uiteen te zetten, dat de aanwezigheid van 400 stakende Chinezen in Willemstad uit het oogpunt van openbare orde en rust uitgesloten is. In normale tijden wordt wel vergunning gegeven, dat de Chinezen tijdens hun oponthoud in Curaçao naar de stad mogen gaan om daar te passagieren. Maar zij zijn op geen enkele wijze hier toegelaten. De C.S.M. heeft de verplichting voor deze mensen te zorgen, zolang zij niet gerepatrieerd zijn of naar elders zijn vertrokken. Indien de [olie-]Maatschappij, waar het hier om gaat, morgen den Chinezen toestemming geeft om naar de stad te gaan, zou dat door de politie toch verboden worden. De politie en niet de [olie-]Maatschappij maakt uit welke personen hier toegelaten mogen worden. De [olie-]Maatschappij is echter aansprakelijk voor de schepelingen, die op haar schepen varen.

De Vragen.

Nu neemt **Doctor Moizes Frumencio da Costa Gomez** het woord. Hij wil weten:

1) Uit welk oogpunt de verantwoordelijkheid van den A.M.C. is overgegaan op den Procureur Generaal en

2) op welk ogenblik de Chinezen werden beschouwd als bedreigers van de openbare orde en rust. Bovendien wil hij weten:

3) Hoe het mogelijk is, dat een particuliere maatschappij belast wordt met de bewaking van personen, die als gevaarlijk worden beschouwd voor de openbare orde.

4) Werden de Chinezen in het kamp door de bewakers van de C.P.I.M. bewaakt en waren deze mensen bewapend?

5) Hadden deze bewakers het recht toestemming te verlenen aan bepaalde personen om in het kamp toegelaten te worden alsook om toegang te weigeren?

6) Hebben zowel de A.M.C. als de Procureur Generaal gezegd, dat zij met deze opsluiting niets te maken hadden?

7) Hoe is het mogelijk, dat de toegang tot het kamp zelfs aan den raadsman der Chinezen geweigerd is?

Na deze vragen van den Heer Da Costa Gomez neemt Doctor **Adolphe W. J. M. Desertine** het woord.

1) Uit de uiteenzetting van den Algemeen Militair Commandant blijkt, dat wordt toegegeven, dat men zich niet gehouden heeft aan de wettelijke regeling.

2) De procedure, waarop deze mensen recht hadden, is niet gevolgd.

3) Geen onderzoek.

4) Geen verhoor.

5) Geen opmaken van proces verbaal.

6) Dit diende toch zeker gedaan te worden, ook voor de toekomst, wijl deze mensen als onwillige schepelingen nog altijd dan hoger beroep konden doen op de bizondere rechtbank.

Dr. Desertine wijst er op, dat het Bestuur toegeeft:

7) Dat het, om wille van de massastaking, niet gehandeld heeft zoals het behoorde te doen. Zo dit juist is, dan is

8) de wettelijke regeling dus, die voor onwillige schepelingen bestaat, niet nageleefd.

Nogmaals vraagt Dr. **Da Costa Gomez** het woord om te vragen: **Wie uitgemaakt heeft, dat de toepassing van de wettelijke regeling niet mogelijk was, omdat er plotseling een grote staking losbrak. Een oorlogsmaatregel, zoals deze, moet toch zulk een geval onder de ogen zien.** Toen de wettelijke regeling voor onwillige schepelingen, die oorspronkelijk slechts voor Nederlanders en Nederlandse onderdanen bestond, werd uitgebreid, zodat zij ook van toepassing werd op de schepelingen van andere naties, had men toch met zulke gevallen van massastaking rekening moeten houden.

Gaarne zou de Heer Da Costa Gomez ook nog weten **of bij de overdracht van de bevoegdheden van den A.M.C. op den Procureur Generaal stukken gewisseld zijn.** Is deze overdracht ondertelling geregeld of zijn er bewijzen voor? **Is er een proces verbaal opgemaakt?**

De Heer **Ernesto Cecilio Martijn** wil de redenen weten, waarom op Aruba dezelfde moeilijkheden op de aanval op 16 Februari in een oogwenk waren opgelost en op Curaçao nog niet na 2½ maand.

Ook vraagt hij nog of het waar is, dat toen de C.S.M.-ers opgesloten werden, er een Brits officier onder was, die op verzoek van den Britsen Consul onmiddellijk werd vrijgelaten. Zo dit gebeurd is, wat is dan de norm van het Bestuur bij de toepassing van de wettelijke regeling voor het opsluiten van onwillige zeelieden?

Hierna stelt de Heer **Jean André Jacques Ellis** de volgende vragen:

1) Is het waar, dat de Heer W. van Eijck en de Heer W. J. van der Kroef, Hoofd-Inspecteur van de Burger Politie alhier, beiden van te voren door of namens Chinezen waren gewaarschuwd om de werkwilligen niet te scheiden van degenen, die bezwaren maakten om het werk te hervatten?

2) Is het waar, dat de meeste Chinezen, die of gestorven of gewond zijn, in de rug getroffen zijn en niet aan de voorzijde van het lichaam?

3) Is het waar, dat op Chinezen, die reeds op de grond gevallen waren, nog een of meer schoten werden gelost?

4) Is het waar, dat de alhier residerende Chinezen, onze geallieerden, niet wisten dat en wanneer hun landgenoten werden ter aarde besteld?

5) Is het waar, dat gistermorgen, voordat er ongeregeldheden hadden plaats gehad, een Chinees aan den Heer Dijkstra van de Vreemdelingendienst, gezegd heeft om hen met rust te laten totdat hun Consul alhier gearriveerd zou zijn?

6) Is het waar, dat de Chinezen zich bereid verklaard hebben de arbeid te hervatten, indien hun kameraden 18 of omstreeks 18 in getal, die toen opgesloten waren of althans van hun vrijheid beroofd waren, vrijgelaten zouden worden? En dat de invrijheidstelling hun geweigerd is?

7) Is het waar, dat nadat de Chinezen een telegram van Dr. Wellington Koo ontvangen hadden, zij zich wederom tot de Politie vervoegd hebben met verzoek hun bedoelde kameraden los te laten onder verklaring, dat zij dan bereid zouden zijn wederom te gaan werken? En dat te tweeden male de invrijheidstelling hun geweigerd is?

8) Is het waar, dat een Chinees diplomaat, die zijn land in het buitenland vertegenwoordigd heeft, thans op weg is naar Curaçao in verband met wat er in de laatste weken alhier is voorgevallen?

De Heer **Jan Hendrik Albert Eman** wilde graag iets weten over de voorgeschiedenis.

1) Wat waren de lonen van de Chinezen?

2) Wat waren de eisen der Chinezen betreffende verzekering, convooi en alles wat hun veiligheid betrof?

De Heer **Elias Aloysius Römer** wil weten of er nog onderhandelingen zijn gevoerd met de Chinezen tijdens hun opsluiting in het concentratiekamp.

De Bestuursgemachtigde Van der Laan protesteert tegen het woord: concentratiekamp en verklaart, dat dit gebiedsdeel geen concentratiekampen kent.

De Heer Römer spreekt hierop alleen van kamp en vraagt of er stappen gedaan zijn om onderhandelingen met de Chinezen te voeren tijdens hun opsluiting.

Vervolgens vraagt hij nog waarom er geen traangas gebruikt is bij de relletjes in het kamp en wel scherp.

Nu stellen de Heren Plantz en Desertine aan den voorzitter voor om den Gemachtigden van het Bestuur gelegenheid te geven de gestelde vragen te beantwoorden, zodat er geen verwarring ontsta bij de beantwoording.

Antwoorden van den A.M.C.

De **Algemeen Militair Commandant** krijgt nu het woord en beantwoordt de vraag: op welk ogenblik de Chinezen van onwillige zeelieden ongewenste vreemdelingen werden.

Toen de ruim 300 Chinezen in het kamp zaten, ging hij (de A.M.C.) zich afvragen, wat er gedaan moest worden volgens de wettelijke regeling in het Publicatieblad aangegeven. Het was een massaal opgezette weigering in een vitaal bedrijf. Enige dagen werd de zaak overdacht en toen kwam hij tot de overtuiging, dat hier niet in de geest van de wettelijke regeling betreffende onwillige schepelingen kon gehandeld worden.

Over de overdracht bestaan geen stukken.

Er is geen proces verbaal.

De Chinezen werden niet in het daarvoor bestemde kamp voor onwillige schepelingen ondergebracht, maar in de barakken van de C.P.I.M.

De Heer **Desertine** vraagt waarom de Chinezen niet behandeld werden als onwillige schepelingen.

Wel, de zaak was niet meer hanteerbaar, aldus de A.M.C. Het C.S.M.-conflict was reeds een grensgeval. Het grote aantal Chinezen maakte, dat een andere regeling moest gevolgd worden.

De Heer Martijn zegt — aldus de A.M.C. — dat er op Aruba veel minder moeilijkheden waren. Dit is inderdaad waar, doch het percentage Chinezen is daar veel minder.

De Britse officier, die tegelijk met de C.S.M.-ers werd vastgezet, werd niet op verzoek van den Britsen Consul vrijgelaten. Hij werd vrijgelaten, omdat hij wilde varen.

De Heer Römer vroeg, waarom er geen traangas gebruikt werd. Het antwoord hierop is: er was geen traangas.

Antwoorden van den P.G.

De Bestuursgemachtigde **Thijs van der Laan** vervolgt nu met de beantwoording der vragen.

Werden de Chinezen bewaakt door de C.P.I.M.? — Ja.

Werden er geen personen toegelaten in het kamp? — Hierop kan ik geen antwoord geven. Er is mij niets van bekend en ik heb er niets mede te maken. De [olie-]Maatschappij draagt de verantwoordelijkheid voor deze mensen en zij heeft het recht op haar terreinen toe te laten, wie zij wil.

Is den raadsman der Chinezen toegang geweigerd? — Is mij niets van bekend. Deze vraag kan alleen door de [olie-]Maatschappij beantwoord worden.

Men moet zich in deze quaestie niet houden aan de formeel juridische punten. Geen haarkloverij. Vóórdat de Chinezen op 13 Maart gevorderd werden om te gaan varen, is ongeveer 10 dagen te voren de Maatschappij door de Politie gewaarschuwd, dat zij niet kon tolereren, dat de Chinezen langer in de stad verbleven. Door mij is de zaak toen nog even aangezien. Indien de A.M.C. niet zou hebben ingegrepen, dan zou ik hebben ingegrepen en de Chinezen hebben laten overbrengen naar de terreinen van de Maatschappij. De [olie-]Maatschappij zou dan voor de Chinezen hebben moeten zorgen en ze bij zich hebben moeten houden, zodat zij niet naar Willemstad konden komen.

De vraag is gesteld waarom de procedure niet gevolgd werd?

Stelt u voor, dat de Chinezen wel verhoord waren. Stelt U tenslotte voor, dat zij waren vrijgesproken. Dan nog waren ze opgesloten geworden. De P.G. had hen dan toch als ongewenste vreemdelingen door de [olie-]Maatschappij laten opsluiten.

Het antwoord op de hierboven genoemde vragen van den Heer Ellis, luidde:

1) Is mij onbekend.

2) Nog geen gegevens hierover gekregen, maar hoogst onwaarschijnlijk.

3) Niets van bekend.

4) Chinezen in de stad hebben gevraagd, wanneer de begrafenis zou plaats hebben en dit is hun medegedeeld.

5) Onbekend. De Chinezen gaven geen gevolg aan het verzoek van den Consul van Trinidad om aan het werk te gaan.

6) Niets over bekend.

7) Onbekend.

8) Eveneens onbekend. Mocht een Chinees diplomaat evenwel onderweg zijn naar Curaçao, dan is hij ten zeerste welkom.

Op de vraag van den Heer Römer antwoordt de Bestuursgemachtigde, dat er bijkans dagelijks onderhandelingen met de Chinezen gevoerd zijn, zover hem bekend is. Overigens is hij niet gemachtigd hierover te spreken. Weet er zelfs niets van af.

Op de vragen van den Heer Eman kan de Bestuursgemachtigde geen antwoord geven, daar hij hiervoor niet gemachtigd is.

De Heer **William Rufus Plantz** neemt nu het woord en vraagt of de P.G. de opsluiting of althans de voortzetting van de opsluiting heeft bevolen. Zoals hij kan opmaken uit het gehoorde is dit niet geschied.

De Heer **Desertine** wil de zaak niet juridisch bezien. Maar zo de wettelijke regeling niet kon worden nageleefd om wille van het aantal, waarom kon dan de contractuele verplichting van de maatschappij wel volkomen worden nageleefd. De contractuele verplichting bestond in de verplichting van de [olie-]Maatschappij om te zorgen, dat de Chinezen niet als ongewenste vreemdelingen in de stad rondliepen. Is dit verschil maken tussen de nakoming van de wettelijke regeling en van de contractuele verplichting geen meten met twee maten? Er is zelfs geen bevel gegeven.

Is hier niet te ver gegaan?

De contractant zag geen kans om een oplossing te krijgen in het uitgebroken conflict. De hulp van den P.G. werd ingeroepen en hieraan werd blijkbaar voldaan. Er werd politiehulp verstrekt om de goeden van de kwaden te scheiden. Deze politie had dus opdracht van het hoofd van de politie [Mr. Van der Laan] en niet van de [olie]-Maatschappij.

Dit conflict is op zeer betreurenswaardige wijze verlopen. Ik gevoel zeer veel voor deze mensen. Het is een goed, rechtvaardig en betrouwbaar volk. Zij leefden behoorlijk volgens de wetten van Curaçao.

De beide Bestuursgemachtigden — aldus gaat Dr. Desertine nog steeds voort — die met deze zaak te maken hebben, zijn toch door vroegere werkzaamheden op de hoogte van de Oosterse mentaliteit? Hebben zij niets van te voren aan de Chinezen gemerkt? Volgens mij is hier amok gepleegd.

Hadden de autoriteiten, die de Oosterse mentaliteit kenden, niet beter op de hoogte kunnen zijn? Sommige gegevens, die ik over deze quaestie kreeg, zeggen, dat het leven der Chinezen kalm en rustig was. Andere gegevens luidden, dat zij wekenlang in grote onrust verkeerden en dat zij plannen beraamden om iets te doen. Het terrein leende zich prachtig om iets te doen. De wapens lagen als het ware voor het grijpen. Overal lagen stukken ijzer, pijpen enz. Waren de autoriteiten zo slecht op de hoogte, dat zij niet de tact hadden om zulk een conflict te voorkomen? Juist in deze tijd had dit voorkomen moeten worden. (De woorden van den Heer Desertine werden door daverend handgeklap onderstreept, dat door het hamergeklap van den voorzitter met veel moeite werd onderdrukt.)

De Heer Plantz wijst erop, dat de A.M.C. de Chinezen eerst als onwillige zeelieden heeft opgesloten en ze toen op een gegeven ogenblik heeft overgegeven aan de politie. De P.G. zegt, dat hij de opsluiting niet bevolen heeft.

Deze mensen zijn opgesloten in een kamp, hoe de naam ook anders luiden moge. De A.M.C. had inderdaad het recht om de onwillige zeelieden op te sluiten. Nadat hij zijn mening wijzigde,

bleven de Chinezen achter in hetzelfde kamp. Op wiens order is dat geschied?

Dit geval is mijns inziens zuiver een geval van vrijheidsberoving. Wie gaf hiertoe het bevel? De P.G. zegt, dat de Chinezen ter beschikking stonden van de [olie-]Maatschappij. Heeft de C.P.I.M. op Curaçao het recht mensen achter prikkeldraad te sluiten en ze te doen bewaken?

Zo dit waar is, dan zeg ik, dat het een schande is voor het Nederlandse gezag. En dat dit de Nederlandse vlag besmeurt.

Het opsluiten van 400 mensen gedurende weken door een particuliere maatschappij kan er bij mij niet in. Geen enkel eerlijk Nederlander kan dit goedkeuren.

Als Nederlander vraag ik me af, hoe ver gaat dit nog? Deze toestand kan niet langer voortbestaan. Wanneer toch zal het Bestuur inzien, dat het zo niet verder gaan kan. Er moet een grondig onderzoek ingesteld worden om de schuldige(n) te vinden (Spontaan applaus).

De Heer **Eman** nam het woord en zeide: de Bestuursgemachtigde wil op de loonquaestie niet ingaan en over Aruba, waar alles zo goed is verlopen, zegt de Gemachtigde, dat dit komt, omdat er betrekkelijk zo weinig Chinezen zijn. Doch dit is de reden niet. Ik wil mijn medelid Martijn wel zeggen, dat het anders is, want......

(Hier onderbreekt de voorzitter den Heer Eman om hem er op te wijzen, dat hij zich bij de zaak houden moet en geen medeleden moet beantwoorden. Dat is de taak van de Gemachtigden. De Heer Eman zegt, dat hij bij de zaak blijft en vervolgt.

Op Aruba staat aan het hoofd van de maatschappij een directie, die voeling weet te houden met de bevolking. De directeur aldaar is een gentleman... (hamergeklop van den voorzitter). Bij de maatschappij op Aruba is goede wil aanwezig en zo deze ook hier op Curaçao zou bestaan, dan was er al lang een oplossing geweest.

De heer **Martijn** wijst erop, dat de Chinezen stakers worden genoemd. Is dit wel een juiste benaming?

Dat ook anderen hieraan twijfelen, blijkt wel uit het nieuwsbulletin der Amerikanen „Force", waarin het volgende staat: [het nummer van 21 April jl.; dit blad wordt niet door den censor gezien alvorens het gedrukt wordt. — Red.]

U.S. TROOPS NOT INVOLVED IN SUFFISANT „INCIDENT".

The „incident" at Suffisant Camp early Monday morning, wherein imprisoned Chinese „strikers" and Dutch military authorities became involved had no connection whatsoever with American Troops, who took no part in the action.

The American medical staff did excellent work in handling the wounded, performing operations and administering first-aid.

Casuality lists included 12 Chinese dead, 40 Chinese wounded and 3 Dutch injured.

Duidelijk blijkt hier uit, dat de Amerikanen niets te maken willen hebben met dit conflict. Eigenaardig en vol betekenis is ook, dat „strikers" en „incident" tussen aanhalingstekens zijn geplaatst. Zij zijn niet accoord met wat hier gebeurd is en ook niet met de opvatting van het staken. Zij willen er niets mede te maken hebben.

Het is een treurige geschiedenis. Ons prestige is ten zeerste geschaad bij het Amerikaanse bezettingsleger.

Voorzitter **Winkel** maakt den Heer Martijn er op attent, dat de Amerikanen zich met deze zaak niet bemoeid hebben en zich er ook niet mede hebben te bemoeien.

De **A.M.C.** staat eveneens op en protesteert tegen het woord: bezettingsleger, waarop de Heer Martijn dit verandert in: „Welnu, onze vrienden de Amerikanen dan."

De Heer Ellis verzoekt den Bestuursgemachtigden een nauwkeurig onderzoek in te stellen naar de door hem gestelde vragen en niet overal op te antwoorden: dat men het niet weet en dat het onbekend is.

Er moet toch vooral voor gezorgd worden, dat er geen ongunstige indruk over Curaçao naar buiten uitga.

De Heer **Da Costa Gomez** wil, ofschoon hij zich geheel met den Heer Desertine verenigt, toch de zaak meer juridisch bekijken. Hij wil het debat zuiver houden, meer inlichtingen verkrijgen om zodoende een weloverwogen conclusie te kunnen trekken. De Heer Plantz gaf de wens naar een onderzoek te kennen om de schuldigen te leren kennen.

De Heer **Van der Laan** zegt, dat hij vermoedt, dat bewakers bewakend zijn.

De Heer **Da Costa Gomez** verduidelijkt zijn vraag door te vragen of de bewakers ook van wapens voorzien waren, bewapend dus. Hierop antwoordt de Heer **Van der Laan**, dat hij dit niet weet.

De Heer **Da Costa Gomez** gaat hierop door, dat dus niet kan gezegd worden, of de bewaking van ongewenste vreemdelingen door gewapende particulieren geschiedde.

Er was een tijd, dat de onwillige schepelingen overgingen tot een staat van ongewenste vreemdelingen, tot ongewenste geallieerde vreemdelingen. Aanvankelijk onwillige schepelingen werden op een zeker moment door het aantal: ongewenste vreemdelingen. Werkelijk een raadsel.

In het Publicatieblad werd toch geen maximum genoemd? Het tijdstip van deze metamorphose is niet bekend. Op een gegeven ogenblik waren de Chinezen noch vlees noch vis.

Was de A.M.C. bevoegd en niet bevoegd?

Was de P.G. onkundig van zijn bevoegdheden?

Niemand wist welke wettelijke regeling toepasselijk was. Dit is een nieuwe theorie. Gedurende de metamorphose was niets bekend. Er zijn geen tijdstippen bekend, er zijn geen bescheiden. Dit is een zeer voornaam ding.

De jurist, die de moeite nam om uit te zoeken onder wie de Chinezen eigenlijk behoorden, kon niet verder komen bij de autoriteiten.

Nederland is een rechtsstaat en wij handelen volgens die norm. Als jurist spijt het mij, dat wij ons losgemaakt hebben van deze formele bepalingen.

Ik moet besluiten met de punten, die vaststaan:

Vast staat, dat de A.M.C. de Chinezen opgevorderd heeft krachens P.B. 1941 No. 146.

Vast staat dat toen dit P. B. in toepassing is gekomen de Chinezen in een kamp zijn geplaatst door den A. M. C., terwijl dit zelfde P. B. eist, dat zij eerst gehoord en van dat verhoor een procesverbaal moest worden opgemaakt, hetgeen niet is geschied.

Vast staat, dat op een gewezen ogenblik van de A. M. C. tot de overtuiging is gekomen, terwijl de Chinezen reeds in het kamp waren, dat P. B. 1941 No. 146 niet van toepassing was en dat hij geen bevoegdheden ter zake had.

Vast staat, dat de P. G. op een gegeven ogenblik tot de overtuiging is gekomen, dat hij de tot handelen bevoegde persoon is en dat de Chinezen niet meer als onwillige schepelingen, maar als ongewenste vreemdelingen moeten worden beschouwd.

Vast staat, dat er geen enkel stuk, proces verbaal of beschikking is opgemaakt, dat niet vast staat op welk ogenblik de Chinezen van onwillige schepelingen tot ongewenste vreemdelingen werden en als zodanig werden beschouwd.

Vast staat, dat toen de Chinezen als onwillige schepelingen werden beschouwd en ook daarna, toen zij als ongewenste vreemdelingen werden beschouwd, zij bewaakt werden door bewakers van een particuliere maatschappij, de C. P. I. M.

Vast staat, dat gedurende een zekere tijd niet vast stond wie de bevoegde autoriteit was en krachtens welke wettelijke regeling de Chinezen dan wel opgesloten waren.

Het is eveneens niet juist, dat de Chinezen, althans een klein gedeelte van hen, niet behandeld zijn als onwillige zeelieden.

De **A.M.C.** antwoordt, dat de grens van de overgang van onwillige zeelieden naar ongewenste vreemdelingen lag bij de capaciteit van de barakken.

Toen het aantal mensen der capaciteit van de barakken te boven ging, was de zaak niet meer hanteerbaar en was de wettelijke regeling van het P.B. niet meer toepasselijk. De metamorphose had plaats in de loop van de week na 13 Maart.

Ze werden losgelaten als onwillige schepelingen en toen werden ze weer wat ze waren: stakers. In het belang van de orde werden ze toen bij elkaar geplaatst.

De Heer **Da Costa Gomez** wijst er op, dat de grootheid van de barakken het juridisch begrip als beperkte. Het juridisch begrip werd dus vastgekoppeld aan de materiële grootte van een barak. Hij verzoekt derhalve de barakken dan maar iets groter te bouwen en bovendien verzoekt hij, dat het Bestuur toch niet zelf de artikelen van een wettelijke regeling ga veranderen.

De oprechtheid van den Bestuursgemachtigde waardeert hij, doch een dergelijk juridisch begrip is wel erg vreemd. Dit is een nieuwigheid in het recht.

De Bestuursgemachtigde **Van der Laan** zegt, dat het na het betoog van Dr. Da Costa Gomez onnodig is nog verder over de quaestie uit te wijden. Het debat kan gevoeglijk met het betoog van den Heer Gomez gesloten worden.

Tot slot wil de Bestuursgemachtigde zich aansluiten bij den Heer Desertine, waar deze de Chinezen huldigt. Inderdaad de A.M.C. en de P.G. hebben door hun vroegere werkkring de Chinezen leren waarderen. Hij is het met den Heer Desertine eens, waar hij dit eerlijke, arbeidzame volk huldigt. In zijn vroegere werkkring op de Westkust van Borneo kwam hij in aanraking met Chinezen uit alle provincies van China. Het was prettig over hen regeren. Het waren zeer gelukkige jaren.

De Staten kunnen er van overtuigd zijn, dat het Bestuur en de P.G. ten zeerste het gebeurde betreuren.

Hierna vraagt de Heer **Martijn** nog om een soepeler toepassing van de censuur. Het publiek moet beter ingelicht worden, hetgeen ook veel geruchten voorkomt. Het herhaaldelijk toepassen van de censuur betekent zwakte van het Bestuur.

De Heer **Van der Laan** wijst er op, dat de laatste tijd geregeld persconferenties gehouden worden. Ook deze zaak zou op een persconferentie behandeld worden, ware het niet, dat deze openbare vergadering gehouden werd.

De **Voorzitter** wijst er nu op, dat de Heer Plantz voorstelt een onderzoek naar het gebeurde in te stellen.

De Heer **Plantz** stelt voor de vergadering 5 minuten te schorsen om in de afdelingen over het in te stellen onderzoek verder te kunnen beraadslagen.

De vergadering wordt geschorst.

Na de schorsing deelt de Voorzitter mede, dat in de vergadering van 29 April as. een Brief zal worden opgesteld, die aan Zijne Excellentie den Gouverneur zal worden gezonden betreffende het in te stellen onderzoek.

NEDERLAND.

VAN MOOK BIJ ROOSEVELT.

Dr. Hubertus J. van Mook, Luitenant Gouverneur Generaal van Nederlands Oost Indië, bezocht President Roosevelt op het Witte Huis en deelde later aan de pers mede: „Ik geloof op zijn minst, dat de [Japanse] opmars naar het Zuid-Oosten voorlopig tot staan is gebracht." Van Mook zeide, dat de Nederlanders weerstand bieden in Oost Indië en dat een aantal Nederlandse lucht- en marine-strijdkrachten Australië bereikt heeft (Washington, (AP) 21.4).

NEDERLANDSE EN AMERIKAANSE AUTORITEITEN CONFEREREN.

Dr. Hubertus J. van Mook en gezant Alexander Loudon hebben conferenties gehouden met President Roosevelt en onderstaatssecretaris Sumner Welles (Washington, G.P.D. 22.4).

LIMBURGERS VEROORDEELD.

„Volk en Vaderland" deelt mede, dat 21 arbeiders van de Limburgse mijnen straffen van enige maanden tot 10 jaar gevangenis hebben gekregen wegens het verspreiden van anti-nazie pamfletten en opwekking tot sabotage (Londen, G.P.D. 22.4).

VERPLICHTE ARBEID VOOR DUITSLAND.

Volgens een nieuw Duits decreet kunnen Nederlandse arbeiders worden gedwongen in Duitsland te gaan werken en kunnen werkgevers vragen om geschoolde krachten, die thans niet het beste gebruik van haar kunde maken. Daarmede gaat gepaard de officiële waarschuwing: „Niemand zal worden in staat gesteld langzamer en slechter te werken dan waartoe hij in staat is" (Londen, G.P. 22.4).

OVER JHR. MR. DIRK J. DE GEER.

De volgende Nederlandse regeringsverklaring werd vanavond voor Radio-Oranje voorgelezen:

Op 2 September 1940 trad jhr. mr. D. J. de Geer af als Minister-president en minister. In October 1940 aanvaardde hij de opdracht naar Nederlands Indië te gaan, met een regeringsmissie. In plaats van dit te doen, zocht hij uit eigen vrije wil en zonder reden contact met Duitse autoriteiten in Lissabon, dus: met den vijand.

In samenwerking met de Duitsers reisde hij via Berlijn — de snelste route — naar Nederland. De Nederlandse openbare mening veroordeelde hem daarvoor en sloot hem buiten haar gemeenschap. Aan de pers verklaarde jhr. De Geer, dat hij als een vergeten burger wilde verder leven. In flagrante strijd met deze verklaring publiceerde hij een politiek pamflet, dat de vijand toestond te publiceren en waarover de Nederlandse pers en radio alleen met toestemming van den vijand konden gewagen.

Dit is De Geers tweede woordbreuk. Dit pamflet is een sterk pleidooi voor een compromis met den vijand. Onze regering wenst geen compromis en geen compromis-vrede, zoals jhr. De Geer die voorstaat, want wij kennen geen compromis, wanneer het lot van Oranje en van het vaderland op het spel staat. Daarom is deze nieuwe daad erger dan dubbele woordbreuk.

De Geer bevordert zijn eigen belang. Hij is slechts een werktuig van den vijand zijns volks. Met dit pamflet heeft de schrijver zijn volk verraden (Londen, G.P.D. 22.4).

BUITENLAND.

AANDRINGEN OP BEZETTING VAN MADAGASCAR.

De Afgevaardigde Hinshaw, een Republikein van Californië, eiste in het Huis de ogenblikkelijke inbeslagneming van Madagascar, „omdat Vichy dit „klaarblijkelijk aan de nazies heeft uitgeleverd".

Hij zeide: „Indien Madagascar zou vallen in handen van den vijand zou het een ramp van de eerste rang zijn voor de Verenigde Landen in de strijd voor de vrijheid" (Washington, (AP) 21.4).

NIEUWS VAN OVERAL.

In verband met het lange Statenverslag volgt hier een algemeen overzicht van alle later ontvangen nieuwstelegrammen tot hedenmiddag 12 uur.

— **Moskou:** Weinig verandering aan het front. De Duitsers lijden verliezen. De afgelopen maand (van 22 Maart af) hebben de Duitsers 891 vliegtuigen verloren. De Russen verloren er 239.

— **Australië:** Port Moresby op Nieuw Guinea werd gebombardeerd door 8 vijandelijke vliegtuigen. De geallieerden joegen ze weg. De U.S.A.-vliegtuigen vielen hier aan, evenals op de Philippijnen.

— **Londen:** Volgens een Britse bron heeft Radio-Vichy een Britse vlooteenheid gesignaleerd. De eenheid zou bestaan hebben uit 2 slagschepen, 6 torpedojagers. De schepen voeren door de Straat van Gibraltar de Middellandse Zee binnen.

— **Londen:** Uit Ankara komen berichten binnen, dat men in Italië thans aanstuurt op een afzonderlijke vrede. Tegelijkertijd komt er bericht uit Lissabon, dat er daar een Zuidamerikaanse diplomaat gepasseerd is, die uit Rome kwam op weg naar zijn eigen land. Deze wist te vertellen, dat het zeker al zo ver gekomen zou zijn, als Italië niet bezet [n.b.] was door Duitse troepen. Dezelfde man vertelde, dat het eten in Italië allerpoverst is.

Uit Ankara komt nog een later telegram, waarin gezegd wordt, dat in Italië meer en meer de overtuiging veld wint, dat de Engelsen de Italianen niet haten, een en ander in verband met de royale uitwisseling van gewonden, die dezer dagen heeft plaats gevonden en waarbij Engeland veel en veel meer Italianen uitleverde dan het eigen landslieden terugontving.

Het prestige van Mussolini is tot beneden het nulpunt gedaald en men begint er reeds over te praten, dat het leger in staat zal zijn het fascistische régime omver te werpen. De bovenvermelde Zuidamerikaanse diplomaat heeft zulks ook bevestigd blijkens een telegram van een correspondent [naam bij het overseinen verminkt — Red.] uit Portugals hoofdstad.

— **New Delhi:** Aan het front bij de rivier Irrawaddy gaan de gevechten voort, vooral in de buurt van Yenangyaung.

— **Folkstone** (aan het Kanaal): Vannacht is er een hevige canonnade geweest van Boulogne uit op de kust van Engeland over het Kanaal. Er hing een dichte mist en eerst bij het krieken van de dageraad hield het vuren op.

— **Londen:** Het Britse Nieuwsagentschap refereert naar een bericht van Radio-Vichy, waarin gezegd werd, dat zoveel U.S.A.-vliegers geforceerd waren geweest te dalen op door de Japanners bezet Chinees gebied, nadat zij eind vorige week Japan hadden gebombardeerd. Het Nieuwsagentschap zegt dan men dit bericht moet opvatten als komende van Vichy.

— **Londen:** De B.B.C. heeft een in het Duits gezonden bericht opgevangen van Columbia Broadcasting, waarin gezegd werd, dat de Premier van de Pendjaab [in verschillende atlassen anders gespeld: Punjab (Engels), Pendsjaab, Pandzjab — Red.] in Brits Indië de Heilige Oorlog heeft geproclameerd tegen Japan. Gisteren werden in Bombay portretten van Hitler en Tojo op straat verbrand. Overal werden betogingen tegen de as gehouden.

— **Caïro:** Het communiqué uit het het Midden Oosten meldt voortgezette activiteit aan beide zijden.

— **Londen:** Doel van de Verenigde Volken — aldus een Brise bron — in de Indische Oceaan is allereerst het opwerpen van een barrière tegen de Japanse agressies. Maar verder ook om, wanneer de tijd rijp zal zijn, tot de aanval over te kunnen gaan. De vloot in de Brits-Indische en Afrikaanse havens zijn hiertoe op haar qui-vive. Grote vlootconvooien zijn bovendien op weg rond Kaap de Goede Hoop.

— **Rome:** Volgens de Italiaanse radio worden de geallieerden in Cyrenaïca teruggedrongen.

— **Kuibysjev:** De sneeuw in Rusland smelt en zodoende komt terrein na terrein vrij van de sneeuw, te beginnen in het Zuiden en snel omhooggaande naar het Noorden. Het terrein is thans niet eens zo slecht meer voor actie en het ziet ernaar uit, dat er spoedig iets zal gaan beginnen. Vooral bij de Caucusus begint het al flink warm te worden. In de Oekraïne liggen nog dikke lagen modder. Bij Leningrad is het echter nog volop winter. Er schijnen al tekenen te zijn van Duitse bewegingen. De Russische troepen staan evenwel gereed voor actie.

— **Londen:** Volgens Kunio Akiyama, een Japanse luitenant-kolonel, die als zegsman fungeert, zouden de U.S.A.-bombardementen op Japan weinig of geen schade hebben aangericht. Niet meer dan 12 huizen zouden in Tokio zijn vernield.

— **Washington:** Roosevelt vertelde op een persconferentie over de werkelijke resultaten van de bombardementen op Japan. Hij kon evenwel geen détails verstrekken.

— **Mexico:** De Mexicaanse Sportbond heeft verklaard, dat er geen Mexicaanse sportlui naar de Olympische spelen zullen gaan in verband met de wereldcrisis.

EMMASTAD.

SOCIETEIT „ASIENTO".

Dagschotels: Heden: Geb. lever, puree, sperciebonen. Morgen: Gek. vis, gek. aard. botersaus, worteltjes.

Agenda:

Wo. 22 April 19.30 Oefenavond biljartver. „Asiento".
Do. 23 April 19.30 Oefenavond biljartver. „Asiento".
Vr. 24 April 3e Opvoering van „Den wrekenden God".
Di. 28 April 19.30 Oefenavond biljartver. „Asiento".

Tooneelvereniging „Emmastad": Vrijdag 24 April as. om 20.15 uur zal de toneelvereniging „Emmastad" de derde en laatste opvoering van „De Wrekende God" geven.

Plaatsbespreking voor deze voorstelling zal geschieden op Donderdag 23 April van 16.30 — 18.00 uur in de Club. Entree f 1,25 per persoon. Introductie toegestaan

WACHTDIENSTEN: Wo. 22 April:

Telegram Afdeling: Hr. Pons, tel. 675, Amalia van Solmslaan 13
Shipping & Supplies: Hr. Polvliet, Hotel kamer 57, tel. 455.
Scheepvaart Afdeling: Hr. Langras, Willem de Zwijgerlaan 5, tel. 710.

Hockey: Gaarne vestigen wij de aandacht van onze leden op de oefeningsmiddag van Donderdag as., waar in combinatie met de leden van C.S.C. en Van Engelen zal worden geoefend. Het ligt in de bedoeling om eerst te oefenen en daarna een korte wedstrijd te spelen. De teams worden uit de aanwezige speelsters en spelers gekozen. In verband hiermede verzoeken wij u allen in witte kleding te komen.

Mocht deze opzet slagen, dan zal in de toekomst om de 14 dagen deze gecombineerde oefening worden voortgezet. Aanvang 16.45 uur.